

Népi mesterségek nyomában

HAT-19-01-0765 pályázat

A hosszú járványidőszak után úgy vártuk ezt a kirándulást, mint egy mesebeli kalandot! A két hetedik osztály már ötödikes korunk óta jó barátságban van egymással: közösen járunk moziba, múzeumba, Művésztelepre; keressük a közös élményeket, amelyek a barátságainkat elmélyíthetik.

A Hatátártalanul pályázatot „megörököltük”, de olyan jó programokkal volt teli, hogy igazán könnyű volt elfogadni. A címe is ígéretesen hangzott: „Népi mesterségek nyomában!” Elmentünk májusban a Damjanich János Múzeum kiállítására, ahol megismerkedtünk a szülőföldünk, a jázsáság népi mesterségeivel. A halászat és a fazekasság volt a meghatározó mesterség ezen a környéken. Kipróbáltuk, hogy milyen nehéz egy merítő háló és megcsodáltuk az ősi fazekasság remekeit. A mai konyhába is elfogadtunk volna néhányat!

A kirándulás előtt kiselőadásokat hallgattunk azokról a városokról, amelyeken keresztül haladunk majd. A két osztály együtt tanult jázsásági népdalokat, II. Rákóczi Ferencről a történelem tanáraink tanítottak és ígés könyvjelzőket készítettünk a kőrispataki gyerekek számára. Imádkoztunk a kirándulásunkért!

Végre elérkezett a várva-várt nap! A hatalmas buszra minden csomag felfért kényelmesen. Mindenki hozott egy könyvet is ajándékba, amellyel a kőrispataki iskola könyvtárát szeretttük volna megajándékozni. A hosszú út első állomása Kolozsvár volt. Mátyás szobra és szülőháza után egy rövid sétát tettünk a városközpontban. Aki gyorsan futott, az Reményik Sándor sírjához is eljutott.

Útközben, a buszon egy-egy osztálytársunk felkészült Erdély természetrajzából, rövid történelméből, Ady Endre erdélyi kötődéseiről és Csucsáról, Csinszkaról. Kőrispatakra az esti órákban értünk. Igazi tehéncorda kolompolt az úttesten, csak lassan tudtunk begurulni a szállásunkra. Hatalmas élmény volt!

A kirándulás második napját Kőrispatakon töltöttük. Délelőtt a helyi általános iskola diákjaival találkoztunk. Egy aprócska iskola teli fantasztikus emberekkel! A tanítók hatalmas szeretettel fogadtak bennünket és mindent megtettek azért, hogy a rövid idő alatt is közelebb kerüljünk lélekben egymáshoz. Énekeltünk egymásnak, II. Rákóczi Ferencről versekkel megemlékeztünk, közös dalt szereztünk és együtt játszottunk, fociztunk a sportpályájukon.

Minden egyszerű volt és testvérként örültünk egymásnak.

Délután a 'szalma útjával' és a cipósütés mesteriségével ismerkedtünk. Mi is készítettünk szalma angyalkát és kaptunk egy saját cipócskát, amit sokan hazavittünk a szüleinknek erdélyi ízeket kóstolni. Estefelé kiszekereztünk Bözödújfaluhoz, ahol az emléparkban nemzetiszínű szalagot kötöttünk az emlékezés kopjafáira. Ezt a napot éreztük a kirándulásunk 'szívének'. Feltöltődünk magyarsággal, szeretettel, élményekkel.

A harmadik napon a Sóvölgyben és a Parajdi sóbányában jártunk délelőtt. Az erdélyi tájak szépsége itt teljesedett ki számunkra igazán. Varázslatos volt. A túravezetőnk rengeteg érdekességet mesélt a sóbányászatról és a medvékről. A bányában szabadidőt kaptunk: játszóterezhettünk, sétálhattunk a gyógyító levegőn.

Délután Korond, Szejkefürdő és Farkaslaka következett. Korondon belevetettük magunkat a bazárok forgatagába, Farkaslakán fejet hajtottunk Tamási Áron sírjánál és Szejkefürdőn a székely kapukban gyönyörködtünk. Este tábortüznél énekeltük el a magyar és a székely himnuszt. Soha nem fogjuk elfelejteni!

Olyan gyorsan eltelt a négy nap, hogy el sem akartuk hinni! Hazafelé Segesváron álltunk meg és a diákok lépcsőjén felmentünk az iskolához. A városban szétnézhattünk és a forgatagban megkerestük az ismerős szobrokat, emléktáblákat. Fagyizás, szabadprogram után indultunk hazafelé.

Gazdagodtunk. Élményekben, barátságokban, magyarság tudatban, természeti szépségekben, tudásban.... Rengeteget meséltünk itthon a szüleinknek és az ötödikes gyerekeknek az iskolában. Lelkesítettük őket, hogy jövőre ők is pályázzanak! Kihagyhatatlan, határtalan élmények!

Hálásan köszönjük az iskolának, tanárainknak és szüleinknek, hogy elmehettünk!

7.a és 7.g osztályos diákok

